

EESTIMAA LOODUSE FOND

Kohalikud omavalitsused
vastavalt nimekirjale

06. mai 2020 nr 106

Metsade kasutuse suunamine üldplaneeringutes

Oleme koondanud siia dokumenti seisukohad, selgitused ja viited, et aidata kaasa kohalike omavalitsuste üldplaneeringumenetluses metsaga seotud küsimustele ja probleemidele lahenduste leidmisel.

Planeeringute koostamisel on vajalik tasakaalustada mitmeid erinevaid ning sageli paraku ka vastandlikke metsadega seotud huve. Meie hinnangul on võimalik huvide konflikte lahendada ja leida jätkusuutlikke ning pikaajalisi lahendusi, mis on kõigile arusaadavad.

Sissejuhatus

Planeeringumenetluses peab kohalik omavalitsus leidma erinevatele valdkondadele pikaajalise perspektiiviga lahendused, arvestades erinevaid huve ja väärtusi. Üheks selliseks valdkonnaks on metsade majandamine viisil, mis arvestab piisaval määral ja jätkusuutlikult kohalike huvidega. Selle ülesande täitmine on pingeline, sest erinevad huvigrupid on tõstatanud palju küsimusi ning selguse ja konsensuse leidmine võib kohati näida isegi võimatu.

Eelkirjeldatud olukorra lahendamiseks on Eestimaa Looduse Fondi (ELF) hinnangul vaja kiiresti luua selgus selles, millised kaalutlused, argumendid, faktid ja väärtused on üldplaneeringutes metsi puudutavate otsuste tegemisel asjakohased ning mida arvestades on võimalik luua arusaadavaid ja pikaajaliselt toimivaid lahendusi.

Selle eesmärgi saavutamiseks oleme omapoolse sammuna koostanud järgnevad seisukohad, milles muuhulgas viitame ka temaatilistele rahandusministeeriumi ja keskkonnaministeeriumi seisukohtadele ning kohtulahenditele.

Kokkuvõte

Kohalikul omavalitsusel on planeerimismenetluses kohustus ja eesmärk (Planeerimisseadus (PlanS) § 8) aidata kaasa toimiva ning kvaliteetse elukeskkonna loomisele ning samuti ennetada äärmuslike loodusjõudude poolt tekkida võivaid kahjusid (PlanS § 75 p 21). Äärmuslike ilmanähtuste poolt tekitatud kahjud ei ole tänaseks enam vaid rannikualade probleemiks. Seda kinnitavad eelkõige viimase aja suuremad tormikahjud.¹ Tormikahjude tõsidust kinnitab ka see, et Tartu Ülikooli ja Tallinna Tehnikaülikooli teadlased on Eesti Kindlustusseltside Liidu tellimisel eraldi antud teemat uurinud.²

¹ <https://lounapostimees.postimees.ee/6811513/fotod-ja-video-torm-tegi-suurt-kahju-voru-linn-oli-tormi-tottu-tunde-elektrita>

² <https://www.err.ee/997389/analuus-viiendik-elumaju-satub-tormi-kuusi-kord-kumne-aasta-jooksul>

SA EESTIMAA LOODUSE FOND

Staadioni 67, Tartu 51008 +372 742 8443 elf@elfond.ee www.elfond.ee

Reg nr 90001457 EE282200221005100292 (Swedbank)

Arvestades kohalike omavalitsuste rolliga tagada kohaliku elu küsimuste iseseisev ja lõplik otsustamine ja korraldamine (Kohaliku omavalitsuse korralduse seadus (KOKS) § 3 p 1), ei saa kohalikud omavalitsused jätta planeerimismenetluses tähelepanuta riske, mis võivad kohalikku elu otseselt mõjutada. Seega eeldab õiguspärane planeerimisdiskretsiooni teostamine seda, et omavalitsus arvestab planeerimisel kõikide asjakohaste seoste ja riskidega pikemas perspektiivis. Teiste sõnadega omavad metsade majandamisega seotud küsimused väga laia tähendust ja mõju. Võimalike riskide juhtimiseks on omavalitsusele antud ka õigus sekkuda metsade majandamisse ning suunata kohalikku metsamajandamist viisil, mis arvestab parimal määral kohalike huvidega. Näiteks võib kohalik omavalitsus üldplaneeringus reguleerida lubatud raieliike, raiutava metsa vanust ja langi suurust.

Seaduslikul alusel seatud piirangud ei tekita automaatselt omavalitsusele rahalisi kohustusi. Iga kohaliku omavalitsuse planeerimisotsustus mõjutab erinevate isikute omandi kasutamist. Nende piirangute seadmine ei tekita omanikule rahalist nõuet omavalitsuse vastu. Sama põhimõtte kehtib ka metsade majandamist puudutavate planeerimisotsuste puhul. Rahalisest kohustusest saab rääkida siis, kui kellegi omandi sundvõõrandatakse. Rohevõrgustikus majandustegevuste tingimuste määramine ja raieliigile piirangu seadmine üldplaneeringus ei ole võrdsustatav sundvõõrandamisega, kuna need ei jäta omaniku omandi kasutamisest täielikult ilma, vaid üksnes piiravad omandi kasutamist. Näiteks ei välista lageraie keeld metsamaa sihtotstarbelist kasutamist, kuna lageraie ei ole ainus metsa kasutamise ja majandamise viis. Kohalikul omavalitsusel on õigus hinnata ja reguleerida seda, milline metsade majandamise viis sobib parimal viisil kohalike olude ning kohalike huvidega pikemas perspektiivis.

1. Kohaliku omavalitsus planeerimisotsuste sisustamine

Ruumilise planeerimise eesmärk on aidata kaasa toimiva elukeskkonna loomisele ning elukeskkonna kvaliteedi parandamisele. Planeerimine peab olema sidus ning tagama erinevate valdkondade koostoimimise (vt PlanS § 8). Järelikult aitab see põhimõtte tagada, et planeerimisel ei jäetaks tähelepanuta erinevaid aspekte, mis hakkavad hiljem mõjutama elukeskkonna kvaliteeti.³

Arvestades PlanS ja keskkonnaseadustiku üldosa seaduse (KeÜS) regulatsiooni, saab tuua välja mitteamendava loetelu teemadest, millele tuleks üldplaneeringu koostamisel, vastuvõtmisel ja kehtestamisel seoses metsadega tähelepanu osutada ja kaaluda. Sellisteks asjaoludeks on näiteks⁴ metsade roll:

- 1) õhusaaste vältimisel ja leevendamisel;
- 2) müra vältimisel ja leevendamisel;
- 3) tugeva tuule ja tuisu eest kaitse pakkumisel;
- 4) metsatulekahju leviku tõkestamisel;
- 5) tervise- ja heaoluvajadustele vastava elukeskkonna pakkumisel;
- 6) loodusliku mitmekesisuse säilitamisel;
- 7) majandusliku ressursina.

Eelnimetatud või muude täiendavate metsa mõjudega seotud asjaoludega arvestamise kohustus tuleneb PlanS ja KeÜS regulatsioonist. Teiste sõnadega peavad haldusorgani keskkonnaalased otsustused olema tehtud piisava teabe alusel.⁵ Metsade rolli ja mõju keskkonnariskide vähendamisel

---

³Planeerimisseaduse seletuskiri, vt lähemalt § 11 lk 26, kättesaadav:

https://www.just.ee/sites/www.just.ee/files/elfinder/article_files/planeerimisseaduse_seletuskiri.pdf

⁴ See loetelu ei ole ammendav ja konkreetsel juhtumil võivad erinevad planeerimismenetluse osapooled tuua välja veel täiendavaid aspekte, mis võivad samuti osutada asjakohaseks ja kaalukaks ehk mille arvestamata jätmine võib tähendada diskretsiooniviga.

⁵ KeÜS § 11 lg 2 kohaselt selgitatakse keskkonnariskiga tegevuste suhtes otsuste tegemisel välja nende tegevuste mõju keskkonnale.

on järjest enam analüüsitud ja kirjeldatud. Antud põhjusel tuleb ka ruumilisel planeerimisel seonduvalt metsadega võtta arvesse valdkonna viimased teadmised ning neid hinnata konkreetses olukorras.

Arvestades kohalike omavalitsuste rolliga tagada kohaliku elu küsimuste iseseisev ja lõplik otsustamine ja korraldamine (KOKS § 3 p 1), ei saa kohalikud omavalitsused jätta planeerimismenetluses tähelepanuta riske, mis võivad kohalikku elu otseselt mõjutada.

Ühe sellise kohaliku tasandi elulise riskina saab välja tuua tormikahjud ning nendega otse või kaudselt seotud muud kahjud.⁶ Teiste sõnadega ei saa planeerimisotsuste tegemisel jätta tähelepanuta metsade tähtsust ekstreemsete loodusjõudude eest kaitsmisel, nt kaitsmisel tuule ja tuisu eest. Tartu Ülikooli ja Tallinna Tehnikaülikooli teadlased on 2019. aasta uuringus selgitanud välja, et Eestis on ca 30 000 eluhoonet, mille ümbruses puhub vähemalt kord kahe aasta jooksul 10 sekundit järjest tugevam tuul kui 21 m/s⁷ ehk esineb torm. Vähemalt kord kümne aasta jooksul satub tormi küüsi viiendik kõigist eluhoonetest. Eesti Kindlustusseltside Liidu tehtud analüüsi kohaselt võib **ühe suure tormi** kahjunõuete kogusumma ulatuda paari miljoni euron.⁸ Tormikahjustuste risk piirkonniti varieerub ning sõltub väga erinevatest ning ka prognoosimatutest teguritest. Purustuste tõenäosus sõltub nii tuule suunast kui sellest, kas konkreetses asukohas on hetkel tugevalt puhuv tuulel takistusi (nt kõrghooned, künkad, aga ka mets) või kas moodustub suurema purustusjõuga nn tuulekoridore. Siinkohal on oluline tähele panna, et purustuste tekkimise oht on just suurem sisemaal, kus hoonete projekteerimisel ja ehitamisel pole arvestatud tugeva tuule mõjudega. Näiteks 2019. a mõõdeti Võrus maksimaalsed tuuleiilid 26,1 m/s on viimase 50 aasta tugevaimad.⁹

Täiendavalt eelnevale tuleb planeeringumenetlustes selgesõnaliselt kaaluda riiklikust kaitsealade võrgustikust välja jäävate ning kohalikul tasandil oluliseks loetud loodusväärtuste (maastikud, looduse üksikobjektid, rohevõrgustiku elemendid, rekreatsioonialad jne) kaitsmise vajadust ja kohasust.

Sõltuvalt metsamajandamise intensiivsusest vastavas piirkonnas tuleb vähem või rohkem kaalukaks lugeda vajadust parandada metsamaastike ruumilist sidusust ja vähendada lageraietest lähtuvat keskkonnakahju (metsamaastike fragmenteerumine).

2. Kohaliku omavalitsusel on õigus suunata metsade kasutust

Kohalikul omavalitsusel on õigus üldplaneeringus otsustada järgmiste metsa majandamist puudutavate piirangute üle:

- 1) rohevõrgustiku toimimist tagavate tingimuste täpsustamine ning sellest tekkivate kitsenduste määramine (PlanS § 75 lg 1 p 10);¹⁰
- 2) kohaliku omavalitsuse üksuse tasandil kaitstavate loodusobjektide ja nende kaitse- ja kasutustingimuste seadmine (PlanS § 75 lg 1 p 13);^{11,12}

⁶ <https://lounapostimees.postimees.ee/6811513/fotod-ja-video-torm-tegi-suurt-kahju-voru-linn-oli-tormi-tottu-tunde-elektrita>

⁷ Sisemaal on Eestis hoiatuskriteeriumiks 15 m/s. Sellise kiirusega tuul on juba ohtlik töötavatele kõrgetele mehhanismidele (nt kraanadele), maanteeliiklusele on see aga ohtlik tekkiva külgtuule tõttu. Riskifaktor tõuseb oluliselt alates 9 pallist ehk tuule keskmisest kiirusest 21 m/s, millega võivad kaasneda nii puude murdamine kui ka hoonete purustused, vt Eesti Ilma riskid, Tiina Tammets, lk 13 https://www.ilmateenistus.ee/wp-content/uploads/2013/01/eesti_ilma_riskid_2012_tormjatugevtuul.pdf

⁸ <https://www.err.ee/997389/analuus-viiendik-elumaju-satub-tormi-kuusi-kord-kumne-aasta-jooksul>

⁹ <https://view.genial.ly/5dee0c89cd11850f6350a117/interactive-content-aasta-ilma-ulevaade-2019>

¹⁰ Vt nt Tallinna Ringkonnakohtu otsus 28. veebruarist 2019, nr 3-17-1786:

<https://www.riigiteataja.ee/kohtulahendid/fail.html?fid=256612629>

¹¹ Vt nt Kuusalu valla kohaliku Rehatse kaitseala raiepiiranguid: <https://www.riigiteataja.ee/akt/425102012083>

¹² Vt nt kohaliku kaitseala loomise kaalutluste osas Riigikohtu 30.05.2019 otsust nr 3-17-563 Jõelähtme valla kassatsioonkaebuse osas <https://www.riigikohus.ee/et/lahendid/marksonastik?asjaNr=3-17-563/70>

- 3) väärtuslike põllumajandusmaade, rohealade, maastike, maastiku üksikelementide ja looduskoosluste määramine ning nende kaitse- ja kasutustingimuste seadmine (PlanS § 75 lg 1 p 14);
- 4) puhke- ja virgestusalade asukoha ja nendest tekkivate kitsenduste määramine (PlanS § 75 lg 1 p 20);
- 5) asula või ehitiste kaitseks õhusaaste, müra, tugeva tuule või lumetuisu eest või tuleoahu vähendamiseks või metsatulekahju leviku tõkestamiseks lageraie tegemisel langi suurusele ja raievanusele piirangute seadmine (PlanS § 75 lg 1 p 21).

Tarvidus seada piiranguid raietele - raie liigile, vanusele, langi suurusele - võib tekkida kõigi eelpool toodud üldplaneeringu ülesannete puhul. Kõik viidatud alused võimaldavad raietele ka vajalikke piiranguid seada.

Kohaliku omavalitsuse rolli üldplaneeringute sisustamisel on rõhutanud ka Keskkonnaministerium:

„Kordame üle, et miljööväärtuslike metsade säilitamise ja metsakoridoride jätmise jaoks on parim lahendus kohaliku omavalitsuse üldplaneering, kus on võimalik seada ka kitsendusi metsamajanduslikele tegevustele või võtta teatud alad kohalikul tasandil kaitse alla.“¹³

Seega on kohalik omavalitsus õigustatud ja kohustatud planeerimisprotsess käigus otsustama selle üle, millised tingimused tuleb planeeringus seada, et tagada rohevõrgustiku toimimine.

3. Metsade kasutuse suunamine üldplaneeringuga ei tekita omavalitsusele igal juhtumil rahalisi kohustusi

Iga kohaliku omavalitsuse planeerimisotsustus mõjutab kellegi omandi kasutamist. Käesolevaks ajaks tekkinud kohtupraktika ning halduspraktika ei ole loonud hinnakirja iga võimaliku planeerimisotsustega kaasneva riive kompenseerimiseks vastavale riivatud isikule. Sama põhimõte kehtib ka metsade kasutust puudutavate planeerimisotsuste puhul.

Põhiseadusest tuleneb kohustus maksta omanikule hüvitist üksnes ja ainult juhul, kui tema omandi sundvõõrandatakse. Sundvõõrandamisega saab võrdsustada aga vaid olukorra, kus omanikule jäänud õiguslik positsioon ei võimalda enam rahalise väärtusega asja mõistlikku majanduslikku kasutamist. See tähendab olukorda, kus isiku omandiõigust on nii ulatuslikult piiratud, et ta on faktiliselt täielikult jäänud ilma oma omandiõiguse teostamise võimalusest.¹⁴

Samal seisukohal on ka **Rahandusministerium**:

„Hüvitise maksmise kohustus on vaid juhul, kui omandipõhiõiguse riive on sedavõrd intensiivne, et ei ole võimalik leida mõistlikku tasakaalu üldiste ja üksikisikute huvide vahel. Hüvitise maksmise kohustus võib tekkida näiteks juhul kui kitsenduste tulemusena on maa sihtotstarbeline kasutamine võimatu, tehtud on investeringud, mida enam ei ole võimalik kasutada, kinnisasja kasutamine on muutunud pikaajalises perspektiivis kasumit mitteandvaks jms.“

Seega näiteks juhul, kui avalike huvide kaitseks piiratakse osal kinnistul lageraie tegemist, kuid muude raie liikide või meetoditega võimalik kasumit saada, siis ei pruugi hüvitise maksmine olla põhjendatud. Raie õiguse kitsendamise puhul tuleb ka silmas pidada, et reaalne õigus raietele tekib alles vastava kandega metsaregistris, seega tuleks kitsenduse kaalumisel kontrollida kande olemasolu.“¹⁵

¹³ Keskkonnaministeriumi 30.03.2020 kiri nr 7-15/19/5857-5 Kose vallavalitsusele (Lisa 2)

¹⁴ <https://pohiseadus.ee/index.php?sid=1&ptid=37&p=32>, p 17.

¹⁵ Rahandusministeriumi 25.03.2020 kiri nr 14-11/1695-2 Kose vallavalitsusele (Lisa 1)

Kui aga kinnistu kasutamist üksnes piiratakse, kuid ei välistata täielikult, siis on tegemist kinnisomandi kitsendusega, mida reguleerib PS § 32 lg 2. Põhiseadus ega ka planeerimisseadus ei kohusta riiki ja omavalitsust üldjuhul kinnisomandi kasutamise piiramist omanikule hüvitama. See tähendab, et riik ja kohalik omavalitsus võivad seada piiranguid kinnisomandi vabale kasutamisele ilma, et neil tekiks selle tõttu kohustus kinnistuomanikule hüvitist maksta. Selliselt on kohalikel omavalitsustel õigus planeeringu kehtestamisega piirata kinnistu vaba kasutamist läbi ehitusõiguse määramise, kinnistu juhtotstarbe määramise, ehituskeeluvööndi ulatuse määramise, kohustusliku parkimiskohtade arvu määramise jms. Kõikide viidatud näidete puhul on tegemist asjaoludega, mis piiravad kinnistuomanikul oma kinnistu vaba kasutamist ehk kinnisomandi kitsendamise. Ometi on tavapärane, et kinnistuomanikul ei teki eelviidatud piirangute seadmise tõttu automaatselt hüvitisnõuet riigi ega omavalitsuse vastu.

Metsade majandamisele piirangute seadmine ei too koheselt kaasa hüvitamiskohustust, kuna tegemist on kinnisomandi kasutamise piiramise, mitte kinnistu avalikes huvides omandamise ehk sundvõõrandamisega. Rohevõrgustikus majandustegevuste tingimuste määramine ja raieliigile piirangu seadmine üldplaneeringus ei ole võrdsustatav sundvõõrandamisega, kuna need ei jäta omaniku omandi kasutamisest täielikult ilma, vaid üksnes piiravad omandi kasutamist. Näiteks ei välista lageraie keeld metsamaa sihtotstarbelist kasutamist, kuna lageraie ei ole ainus metsa kasutamise ja majandamise viis.

Eeltoodud seisukohta jagab **Keskkonnaministerium**:

„Juhime ka tähelepanu, et ei nõustu Kose Vallavalitsuse seisukohaga (/.../), mille kohaselt ÜP-ga langi suurusele ja raievanusele piirangute seadmisega kaasneb vajadus alade eest õiglase ja kohese tasu maksmiseks kinnisasja omanikule vastavalt kinnisasja avalikes huvides omandamise seadusele (§ 4 lg 3). Meie hinnangul ei ole siinkohal tingimata omandamiskohustusele viitamine õige, kuna see sõltub piirangute ulatusest ja proportsionaalsusest rohevõrgustike kaitsevajaduste ning majandamisvõimaluste vahel. Konkreetset juhtumid ja tingimused tuleb üldplaneeringus seada ning menetlusprotsessis läbi rääkida. Märgime analoogia põhjal looduskaitseliste piirangutega, et PS §-st 32 ei tulene kohustust mõõdukate looduskaitseliste piirangute talumise hüvitamiseks ega kohese ja õiglase hüvitise eest omandamiseks.“ .“¹⁶

4. Piirangute seadmine rohevõrgustiku tingimuste näitel

Mets on oluline elurikkuse tagamisel ja puhkevõimaluste loomisel. Seega võib üksikjuhtumil olla vajalik konkreetne metsamaa kaasata rohelisse võrgustikku ehk rohevõrgustikku.

Roheline võrgustik on eri tüüpi ökosüsteemide ja maastike säilimist tagav ning asustuse ja majandustegevuse mõjusid tasakaalustav looduslikest ja poollooduslikest kooslustest koosnev süsteem, mis koosneb tuumikaladest ja neid ühendavatest rohekoridoridest (PlanS § 6 p 17).

Maakonnaplaneeringu tasandil määratakse rohevõrgustiku toimimist tagavad üldised kasutustingimused (PlanS § 56 lg 1 p 9). Üldplaneeringu ülesandeks on PlanS § 75 lg 1 p 10 kohaselt rohevõrgustiku toimimist tagavate tingimuste täpsustamine ning sellest tekkivate kitsenduste määramine. Seega on üldplaneeringu tasandi ülesandeks rohevõrgustiku eesmärkide kohapõhine ülevaatamine ja täpsustamine.

Rohevõrgustiku toimimist tagavate tingimuste täpsustamisel tuleb silmas pidada võrgustiku funktsioone. Kui maapiirkondades on rohevõrgustiku funktsioonide rõhuasetus tihti seotud just elurikkuse säilitamise ning liikide ja elupaikade sidusa võrgustiku tagamisega, siis linnakeskkonnas on rohevõrgustiku funktsioonid pigem seotud vabaõhu puhkevõimaluste tagamise ja kliimamuutuste mõjude leevendamise. Samuti tuleb linnakeskkonnas arvestada RV toimivust puhvrina müra,

¹⁶ Keskkonnaministeriumi 30.03.2020 kiri nr 7-15/19/5857-5 Kose vallavalitsusele (Lisa 2)

visuaalsete ja mentaalsete mõjude leevendamisel.¹⁷ KOV ülesanne üldplaneeringu koostamise käigus on hinnata, millised aspektid maakonna tasandil määratletud rohevõrgustiku kasutustingimustes ja ruumikujus vajavad täpsustamist, et rohevõrgustik toimiks ja võimaldaks talle seatud eesmärgid saavutada.

Lisaks rohevõrgustiku ruumielementide (tugiala, rohekoridor) määratlemisele tuleks üldplaneeringus välja tuua RV vastavus hierarhilisele tasemele ehk väärtusklassile – riiklik, maakondlik, kohalik tugiala. Hierarhilised tasemed annavad olulist infot otsustajale hilisemal rohevõrgustiku tingimuste rakendamisel. Näiteks uushoonestuse lubamine riikliku tähtsusega tugialale vajab veelgi põhjalikumalt kaalumist kui ehitustegevus kohaliku tähtsusega tugialal.¹⁸ Otstarbekas on seada spetsiifilised tingimused rohevõrgustiku struktuurielementide (tugialad ja koridorid) kaupa. Praktiline vajadus tuleneb eelkõige sellest, et mitmed tegevused, mille elluviimine tugialadel ei pruugi avaldada RV toimimisele märkimisväärset mõju, võivad tähtsamates RV koridorides vähemalt konkreetse koridori osas tuua kaasa selle, et koridor lakkab kavandatud eesmärgil toimimast.¹⁹

Rohevõrgustiku kasutustingimused saavad piirata metsa sellist majandamist, mis takistaks rohevõrgustiku eesmärkide saavutamist. Kasutustingimuste seadmisel on omavalitsustel lai kaalutlusruum. Eelkõige tuleb arvestada, et piirangud peavad olema proportsionaalsed ehk rohevõrgustiku eesmärkide saavutamiseks kohased ja vajalikud. „Rohevõrgustiku planeerimisjuhises“ on toodud näide: „*Üldplaneeringuga võib seada kasutustingimuseks, et teatud rohekoridoris laiusega vähemalt 50 m peab olema tagatud ulukite vaba liikumine. Kasutustingimus on aluseks RV koridori alla jäävate kinnistu omanike jaoks konkreetsete ehitustegevuse piirangute seadmisel (vajaduse korral isegi ehitustegevuse keelamine).*“²⁰

Oluline on ka, et piirang oleks sõnastatud sedavõrd täpselt, et see oleks üheselt mõistetav ja rakendatav. Ebamäärase sõnastusega piirangute üle tekivad vaidlused ning pigem jäetakse need rakendamata.

Kokkuvõtvalt tänab Eestimaa Looduse Fond Teid selle kirjaga tutvumise eest! Soovime kaasa aidata sellele, et vähegi laiemat praktilist tähendust omavad kohaliku tasandi metsaotsuseid puudutavad küsimused leiaksid ühtse tõlgenduse ja lahenduse üle Eesti ning seeläbi suureneks õigusselgus ja omakorda väheneks omavalitsuste halduskoormus. Kui Teil tekkis eeltooduga seoses täiendavaid küsimusi, siis võtke meiega kindlasti ühendust.

Lugupidamisega

Siim Kuresoo
Juhatuse liige
/allkirjastatud digitaalselt/

Liis Keerberg
liis.keerberg@elfond.ee

---

¹⁷ https://www.keskkonnaagentuur.ee/sites/default/files/rohevõrgustiku-planeerimisjuhend_fin.pdf, lk 32.

¹⁸ Samas, lk 18

¹⁹ Samas, lk 56

²⁰ Samas, lk 53

Lisa 1 Rahandusministeeriumi 25.03.2020 kiri nr 14-11/1695-2 Kose vallavalitsusele

Lisa 2 Keskkonnaministeeriumi 30.03.2020 kiri nr 7-15/19/5857-5 Kose vallavalitsusele